

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/8156 van de rechtbank
's-Gravenhage, van 25 september 2006 in het geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen en de aan hem verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 september 2006, verzonden op 9 oktober 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister opnieuw beslist op de aanvraag met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 november 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 november 2006 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2007, waar de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), vertegenwoordigd door mr. W.B. Klaus, ambtenaar in dienst van het ministerie, en de vreemdeling in persoon, bijgestaan door mr. J.M. Walls, advocaat te Dordrecht, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De minister klaagt dat – samengevat weergegeven – de rechtbank, door te overwegen dat het besluit van 9 februari 2006 er geen blijk van geeft dat de minister heeft onderzocht of de vreemdeling bij terugkeer naar Darfur een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), heeft miskend dat, nu hij het asielrelaas volledig ongeloofwaardig acht, geen grond bestaat voor het oordeel dat de vreemdeling in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000).

2.2. Ingevolge artikel 34, eerste lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 slechts worden afgewezen indien zich een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken, indien de desbetreffende vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot

afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

2.3. De vreemdeling heeft verklaard dat hij behoort tot de Nuba-bevolkingsgroep. In het besluit van 9 februari 2006 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, nu uit een rapport van taalanalyse van 26 augustus 2005 blijkt dat de vreemdeling eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Darfur.

2.4. Niet in geschil is dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt. Gelet hierop heeft de minister bij besluit van 9 februari 2006 terecht de aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen en zich terecht op het standpunt gesteld dat de grond voor verlening van de verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is komen te ontvallen.

2.4.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 28 maart 2002 in zaak no. 200105914/1; AB 2002, 132 en 20 februari 2004 in zaak no. 200307371/1; JV 2004/172) moet er van worden uitgegaan dat een besluit, waarbij een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is verleend, niet in rechte onaantastbaar wordt, voor zover daarin ligt besloten dat geen aanspraak bestaat op verlening van een verblijfsvergunning uit hoofde van de gronden a tot en met c van het eerste lid van artikel 29 van de Vw 2000. Nu terecht het standpunt is ingenomen dat de grond voor verlening van de verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te ontvallen, diende de minister alsnog een oordeel te geven over de vraag, of de vreemdeling voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in aanmerking komt.

2.4.2. De minister heeft zich in het voornemen van 19 oktober 2005, dat is herhaald en ingelast in het besluit van 9 februari 2006, in algemene bewoordingen en zonder nadere onderbouwing op het standpunt gesteld dat geen aanleiding bestaat de vreemdeling een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, aangezien het asielrelaas volledig ongeloofwaardig wordt geacht nu de vreemdeling dit heeft gebaseerd op zijn gestelde etnische afkomst en zijn gestelde herkomst uit het Nuba-gebergte.

Ter zitting heeft de staatssecretaris bevestigd dat hij er van uitgaat dat de vreemdeling afkomstig is uit Darfur en behoort tot een niet-Arabische bevolkingsgroep en dat volgens het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van mei 2005 inzake Soedan, niet-Arabische personen uit Darfur zich door een verblijf in het buitenland verdacht kunnen maken in de ogen van de autoriteiten met als mogelijk gevolg het risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling.

Gelet daarop heeft de rechtbank terecht overwogen dat de minister in het besluit van 9 februari 2006 het standpunt, dat geen aanleiding bestaat de vreemdeling een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen op

de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, onvoldoende heeft gemotiveerd.

De grief faalt.

2.5. Grief 2 heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.6. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van de bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,00 (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. H. Troostwijk en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. A.L.P. van Os-Raveslout, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

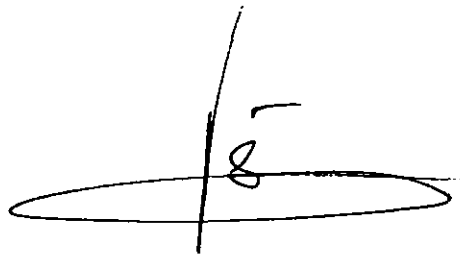
w.g. Van Os-Raveslout
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 mei 2007

382-490.

Verzonden: **25 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/8156 BEPTDN

Inzake : eiser, V-nummer
woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde,
mr.drs. J.M. Walls, advocaat te Dordrecht,

tegen : de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. J.J. Hofland, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser heeft gesteld te zijn geboren op [] en de Soedanese nationaliteit te bezitten. Hij verblijft sedert 27 augustus 2001 als vreemdeling in Nederland. Bij besluit van 28 december 2001 is hij door verweerder in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), geldig tot 1 september 2004. Op 27 juli 2004 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000. Op 13 april 2005 is in opdracht van verweerder een rapport taalanalyse opgemaakt. Verweerder heeft op 19 oktober 2005 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Eiser is uitgenodigd voor een hoorzitting op 1 februari 2006 maar is niet verschenen. Bij besluit van 9 februari 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen. Bij hetzelfde besluit heeft verweerder de eerder aan eiser verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht ingetrokken.
2. Bij schrijven van 13 februari 2006 heeft eiser tegen dit besluit een beroepsschrift ingediend bij de rechtbank.
3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.
4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 28 augustus 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig de tolk A. Dahmani.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn beroep - samengevat - het navolgende aangevoerd. Nu is gebleken dat hij afkomstig is uit Darfur dient hij te worden toegelaten op grond van het beleid van categoriale bescherming voor niet-Arabische Darfurezen als bepaald in WBV 2005/42.

Eiser stelt voorts bij terugkeer een risico te lopen als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Uit de landeninformatie blijkt dat met name niet-Arabische Darfurezen zeer streng worden gecontroleerd, waarbij ex-asielzoekers worden ondervraagd, een ondervraging die veelal gepaard gaat met detentie en marteling.

3. Verweerder heeft met verwijzing naar het bepaalde in artikel 34 Vw 2000, in samenhang met het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000, de aanvraag van 25 augustus 2003 afgewezen alsmede de eerder verstrekte vergunning met terugwerkende kracht ingetrokken. Verweerder heeft daarbij overwogen dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt.

4. Ingevolge artikel 34 Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor de verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zou hebben geleid.

5. De rechtbank gaat uit van de volgende feiten. Eiser heeft bij zijn asielaanvraag verklaard dat hij behoort tot de Nuba-bevolkingsgroep en dat hij gedurende zijn hele leven woonachtig is geweest in het dorp . Naar aanleiding hiervan is hij bij besluit van 28 december 2001 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000. In het kader van een herkomstonderzoek heeft dossieranalyse door Bureau Land en Taal van verweerder tot de conclusie geleid dat er aanwijzingen zijn voor een mogelijk niet correct opgegeven herkomst en/of etniciteit door eiser. Naar aanleiding hiervan heeft op 13 april 2005 een taalanalyse plaatsgevonden. Volgens deze analyse is eiser op grond van zijn Arabische spraak, talen- en landenkennis eenduidig te herleiden tot Darfur en eenduidig niet te herleiden tot het Nuba-gebied. Eiser behoort niet tot een Nuba-bevolkingsgroep. Eiser heeft de resultaten van de analyse niet betwist. Derhalve is vast komen te staan dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt terwijl bekendheid met die gegevens tot afwijzing van de aanvraag zou hebben geleid. Hiermee is voldaan aan de voorwaarde voor afwijzing op grond van artikel 34 Vw 2000 van de onderhavige aanvraag voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd.

Eisers stelling dat, nu gebleken is dat hij uit Darfur komt hij daarom zou moeten worden toegelaten op grond van het beleid van categoriale bescherming voor Darfur zoals bepaald in WBV 005/42, faalt nu eiser heeft gelogen over zijn afkomst en herkomst uit het Nuba-gebergte en zijn asielrelaas hierop was gebaseerd. Verweerder heeft voorts in redelijkheid kunnen besluiten de eerder verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht in te trekken.

6. De rechtbank stelt tenslotte vast dat het bestreden besluit er geen blijk van geeft dat verweerder heeft onderzocht of eiser bij terugkeer naar Soedan een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het EVRM en dat het in verband hiermee van bijzondere hardheid zou getuigen hem uit te zetten naar het land van herkomst. Gelet op de landeninformatie (volgens WBV 005/42) met betrekking tot niet-Arabische bevolkingsgroepen uit Darfur, meer in het bijzonder de mogelijke negatieve bejegening door de Soedanese veiligheidsdiensten bij terugkeer vanuit het buitenland, had een dergelijk onderzoek wel moeten plaatsvinden.

Het vorenoverwogene in aanmerking nemende ontbeert het bestreden besluit een zorgvuldig onderzoek en is het beroep gegrond en dient het besluit te worden vernietigd. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

7. De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en een wegingsfactor 1).

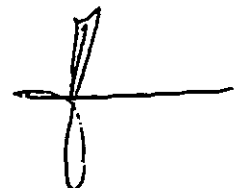
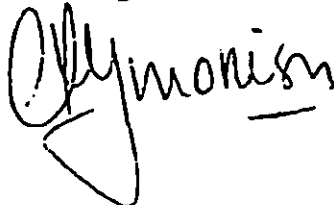
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. T. Sleeswijk Visser-de Boer en uitgesproken in het openbaar op 25 september 2006, in tegenwoordigheid van C.A.Y. Morison-Libourel, griffier.

Reg. Nr. AWB 06/8156 BEPTDN

4

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op:

1. 9 OKT 2006

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

Justitie

Immigratie en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

03 NOV 2006

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. A.L. de Mik,
ambtenaar ten departement

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
van 25 september 2006
met kenmerk Awb 06/8156

Inzake:

met kenmerk 0108.31.2042
aan te duiden als verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Walls,
advocaat te Dordrecht

Proces

Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. J.J. Holland
070 970 9787

1. Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, van 25 september 2006, verzonden op 9 oktober 2006, met kenmerk 06/8156 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 9 februari 2006 gegrond heeft verklaard, het bestreden besluit heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 27 juli 2004 heeft verweerder een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 Vw.
- 2.2. Bij besluit van 9 februari 2006 is de aanvraag van verweerder afgewezen en de eerder verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd met terugwerkende kracht tot aan 1 september 2001 ingetrokken op grond van artikel 34 Vw juncto artikel 32, eerste lid aanhef en onder a Vw.
- 2.3. Het daartegen op 13 februari 2006 ingestelde beroep is bij uitspraak van 25 september 2006 van de rechtbank 's-Gravenhage gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Minister

- 3.1. De Minister is van oordeel dat het besluit van 9 februari 2006 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2. De Minister heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging II.6 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank stelt tenslotte vast dat het bestreden besluit er geen blijk van geeft dat verweerder heeft onderzocht of eiser bij terugkeer naar Soedan een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het EVRM en dat het in verband hiermee van bijzondere hardheid zou genügen hem uit te zetten naar het land van herkomst. Gelet op de landeninformatie (volgens WBV 005/42) met betrekking tot niet-Arabische bevolkingsgroepen uit Darfur, meer in het bijzonder de mogelijke negatieve bejegening door de Soedanese veiligheidsdiensten bij terugkeer vanuit het buitenland, had een dergelijk onderzoek wel moeten plaatsvinden.

Het vorenoverwogene in aanmerking nemende ontbeert het bestreden besluit een zorgvuldig onderzoek en is het beroep gegrond en dient het besluit te worden vernietigd. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen."

Toelichting op grief 1

- 3.4. Volgens de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 30 oktober 1991 inzake Vilvarajah (RV 1991, 19) dient, wil aannemelijk zijn dat een vreemdeling bij uitzetting een reëel risico loopt op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling, sprake te zijn van specifieke individuele kenmerken ("special distinguishing features"), waaruit een verhoogd risico voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM valt af te leiden. De enkele mogelijkheid ("mere possibility") van schending is onvoldoende. Uit latere jurisprudentie van het EHRM blijkt niet dat het aldus gestelde is verlaten, doch dat daarnaast betekenis toekomt aan de algemene mensenrechtensituatie in het land van herkomst waaraan het individuele asielrelaas wordt gerelateerd (uitspraak van het EHRM van 6 maart 2001; JV 2001/104 en van 17 februari 2004 in de zaak , no. 5810/00; NJB 2004/17, no. 20). Daarom zal de desbetreffende vreemdeling ook in geval van uitzetting naar landen, waar sprake is van georganiseerde grootschalige mensenrechtenschendingen jegens een groep, waartoe hij behoort, specifieke, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden aannemelijk moeten maken, wil artikel 3 van het EVRM hem bescherming kunnen bieden.
- 3.5. In de onderhavige zaak heeft verweerder geen specifieke, hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden als hiervoor bedoeld aannemelijk gemaakt. Daartoe is van belang dat de rechtbank in rechtsoverweging II.5 van de uitspraak het oordeel van de Minister gesanctioneerd heeft dat verweerder heeft gelogen over zijn afkomst en herkomst. Dat oordeel van de Minister staat ook aan de basis voor het oordeel van de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

Zie: voornemen, 2^e pagina, 6^e alinea.

"Het asielrelaas wordt thans immers volledig ongeloofwaardig gescht, nu hij dit heeft gebaseerd op zijn gestelde etnische afkomst en op zijn gestelde herkomst uit het Nuba-gebergte."

Reeds nu het relaas ongeloofwaardig is beoordeeld, wordt niet voldaan aan het eerdergenoemde individualiseringsvereiste. Nog daargelaten dat in deze geen onderzoeksplicht voor de Minister geldt bestaat gelet op het vorenstaande geen grond voor het oordeel dat de Minister zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat verweerder niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b Vw. De rechtbank heeft zulks met haar overwegingen ten onrechte niet onderkend.

Grief 2

- 3.6. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging II.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak.

"De rechtbank ziet in dit geval aanleiding verweerder met toepassing van artikel 3:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten
beroepsrecht vastgesteld op € 644.-- (1 punt voor het beroepschrift en 1
punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322.--
en een wegingsfactor 1)."

Toelichting op grief 2

- 3.7. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient te worden
beoordeeld in het licht van grief 1.

4. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep,
vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de
door verweerster tegen het besluit van 9 februari 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 3 november 2006

Gemachtigde

mr. A.L. de Mlk,
Senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG